

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ
ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Μέρος 1 (Πολιτικές Υποθέσεις)

3 Ιανουαρίου 1990

(ΠΙΚΗΣ, Δ/στής)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ 1964,

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΙΚΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ 'ΣΕΡ-
ΤΙΟΡΑΡ',

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΚΑΙ/Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙ-
ΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ/
ΛΑΡΝΑΚΑΣ/ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΤΜΗΜΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΗΜΕΡΟ-
ΜΗΝΙΑΣ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, 1986 ΣΤΙΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ Ε43/85 ΚΑΙ
Ε308/86.

(Αίτηση Αρ. 33/87).

- Προνομιακά διατάγματα — Certiorari — Παράλειψη επισυνάψεως του διατάγματος (drawn up order), που εκδόθηκε βάσει της προσβαλλομένης απόφασης — Το διάταγμα είναι το αυθεντικό κείμενο της απόφασης και των στοιχείων, που την περιστοιχίζουν — Καθιστά την απόφαση εκτελεστή — Η παράλειψη είναι ουσιαδής — Ανοικτόν αφήνεται το θέμα κατά πόσο το σφάλμα θεραπεύεται με προσκόμηση του διατάγματος από άλλους διαδικούς. 5
- Προνομιακά Διατάγματα — Certiorari — Η δικαιοδοσία ασκείται μόνο για τους λόγους, για τους οποίους δόθηκε η άδεια καταχωρήσεως αιτήσεως για έκδοσή του — Δεν μπορούν να προβληθούν άλλοι λόγοι. 10
- Προνομοιακά Διατάγματα — Certiorari — Διαδικασία — Η εφαρμοζόμενη στην Αγγλία.
- Φυσική Δικαιοσύνη — Προϋπόθεση έγκυρης άσκησης δικαστικής εξουσίας — Η ευκαιρία και το δικαίωμα εμφάνισης σε δικαστική διαδικασία είναι όχι μόνο συστατικό στοιχείο της έγκυρης απονομής της δικαιοσύνης, αλλά και θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα (Σύνταγμα, Άρθρο 30.3). 15
- Συνταγματικό Δίκαιο — Δικαίωμα και ευκαιρία εμφανίσεως σε δικαστική διαδικασία. 20
- Προνομιακά διατάγματα — Certiorari — Άδεια καταχωρίσεως αιτήσεως προς έκδοση — Ανάγκη αποκαλύψεως όλων των σχετικών γεγονότων στην σχετική ένορκο δήλωση.
- Στον αιτούντα στην πιο πάνω υπόθεση δόθηκε άδεια καταχωρήσεως Αιτήσεως Certiorari για ακύρωση αποφάσεως του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων λόγω παραβιάσεως των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης εμφανούς στη δικογραφία, συνισταμένης σε παράλειψη παροχής ευκαιρίας εμφανίσεως και επίλυσης της διαφοράς στην απουσία του. 25
- Το Διάταγμα (drawn up order) δεν επισυνάφθηκε από τον αιτητή. Η παράλειψη είναι ουσιαδής. Το ζήτημα αν η παρατυπία εθεραπεύθη λόγω προσκομίσεως του διατάγματος από τον καθ' ου η αίτηση παρέμεινε ανοικτό, γιατί εν πάση περιπτώσει απεδείχθη ότι ο ισχυρισμός για μη παροχή ευκαιρίας εμφανίσεως και επίλυσης της διαφοράς στην απουσία του δεν ανταπεκρίνεται στην πραγματικότητα, γιατί ο αιτητής είχε εκπροσωπηθεί από δικηγόρο. 30
- Ο προβληθείς ισχυρισμός ότι ο εν λόγω δικηγόρος δεν είχε εξουσίαν εκπροσωπήσεως του αιτούντος δεν μπορεί να εξετασθεί, γιατί αποτελεί λόγο άλλο από εκείνον, για τον οποίον είχε δοθεί η

άδεια καταχώρησης αιτήσεως Certiorari. Εν πάση περιπτώσει τα γεγονότα της υπόθεσης, που εκτίθενται με λεπτομέρεια στην απόφαση, οδηγούν αβίαστα στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής δεν ήταν ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην υπόθεση.

5

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα εναντίον του αιτούντος.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

In re Efthymiou (1987) 1 C.L.R. 17.

In re Aeroporos and Others (1988) 1 C.L.R.302.

10

Ellinas v. Republic (1989)(A) 1 C.L.R.17.

Christofi and Others v. Iacovidou (1986) 1 C.L.R. 236.

Αίτηση.

Αίτηση για την έκδοση προνομιακού εντάλματος σερτιοράρι προς τον σκοπό προσαγωγής στο Ανώτατο Δικαστήριο για αναθεώρηση και ακύρωση της απόφασης του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων ημερ. 10.12.86 λόγω παραβίασης των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης εμφανούς στην δικογραφία.

20

Χρ. Κληρίδης, για τον αιτητή.

Α. Ερωτοκρίτου, για τους καθ' ων η αίτηση 1, 2 και 3.

Ε. Μυριανθέας, για την καθ' ης η αίτηση 4.

Cur. adv. vult.

25

ΠΙΚΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση: Στις 13.2.87 παραχωρήθηκε άδεια στον Πανίκο Ευθυμίου (*In Re Efthymiou*) (1987) 1 C.L.R. 17) να αποταθεί για την έκδοση προνομιακού εντάλματος σερτιοράρι προς τον σκοπό προσαγωγής στο Ανώτατο Δικαστήριο για αναθεώ-

ρηση και ακύρωση της απόφασης του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων, της 10.12.86 λόγω παραβίασης των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης εμφανούς στην δικογραφία (record of the proceedings). Η παραβίαση συνίσταται στην ακρόαση της υπόθεσης στην οποία ο αιτητής ήταν διάδικος χωρίς να του είχε δοθεί η ευκαιρία να εμφανιστεί καθώς και η ακρόαση και επίλυση της διαφοράς στην απουσία του, γεγονός που καταφαίνεται στο πρακτικό του δικαστηρίου, που επισυνάπτεται ως Τεκμήριο 5. 5

Η αίτηση για την έκδοση εντάλματος σερτιοράρι βασίστηκε όπως ήταν επιβεβλημένο στους λόγους για τους οποίους δόθηκε η άδεια· αποβλέπει στην ακύρωση της απόφασης που δόθηκε στις 10/12/86 στην αίτηση ενοικιοστασίου 43/85 για λόγους που καταμαρτυρούνται στην ίδια τη δικογραφία του δικαστηρίου. Το διάταγμα που εκδόθηκε βάσει της απόφασης της 10/12/86 (drawn-up order) που συνιστά το δηλωτικό της απόφασης δεν επισυνάφθηκε. Επισημαίνω ότι η παράλειψη δεν αφορά επουσιώδες θέμα. Το συνταγμένο διάταγμα (drawn-up order) καθιστά την απόφαση εκτελεστή και συνιστά την επισφράγιση της δικαστικής πράξης. Αποτελεί το αυθεντικό κείμενο της απόφασης και των στοιχείων που περιστοιχίζουν την έκδοσή της περιλαμβανομένων και των εμφανίσεων και της εκπροσώπησης των διαδίκων (Δ.34 κ.3 -Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας). 10
15
20
25

Η διαδικασία η οποία ισχύει για την έκδοση προνομικών διαταγμάτων είναι εκείνη που τυγχάνει εφαρμογής στις αντίστοιχες διαδικασίες στην Αγγλία όπως αναγνωρίστηκε στις υποθέσεις *In Re Charalambos Aeroporos & Others (1988) 1 C.L.R 302*, και *Ellinas v. Republic (1989) (A) 1 C.L.R. 17*. 30

Σύμφωνα με την αγγλική πρακτική η προσαγωγή του διατάγματος το οποίο ενσωματώνει την απόφαση του δικαστηρίου αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την αναθεώρηση της απόφασης με σκοπό την ακύρωση της δικαστικής βούλησης στην συγκεκριμένη περίπτωση. Η προσαγωγή του κειμένου της τελικής απόφασης από τους καθ' ων η αί- 35

τηση ενδεχομένως θεραπεύει το κενό (χωρίς να εκφέρω τε-
 λεσίδικη άποψη στο θέμα) και επιτρέπει στο δικαστήριο
 να επιληφθεί της αίτησης. Με την επιφύλαξη αυτή θα
 προχωρήσω στην εξέταση του θέματος που έχει τεθεί. Το
 5 κείμενο της συνταγμένης απόφασης έρχεται σε σύγκρουση
 με το πρακτικό της 10/12/86 το οποίο έχει επισυναφθεί
 στην αίτηση και αντικρούει τον ισχυρισμό ότι η κρινόμενη
 απόφαση λήφθηκε στην απουσία του Πανίκου Ευθυμίου.
 Το διάταγμα αναφέρει ότι ο αιτητής, ένας από τους καθ'
 10 ων η αίτηση εκπροσωπήθηκε από το δικηγόρο κ. Θεμιστο-
 κλέους όπως και η κα. Ανδρούλα Ηλία η οποία σύμφωνα
 με τις θέσεις που ο αιτητής υιοθέτησε στην αίτηση 43/85
 ήταν και το μόνο ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Εξέταση των
 φακέλων της υπόθεσης και ιδιαίτερα του φακέλου της αί-
 15 τησης 308/86 αποκαλύπτει ότι το πρακτικό της απόφασης
 της 10/12/86 στο οποίο δεν μνημονεύεται η εκπροσώπιση
 του Πανίκου Ευθυμίου από τον κ. Θεμιστοκλέους διορθώ-
 θηκε με συμπερίληψη σ' αυτό αναφοράς στην εκπροσώπι-
 ση του (καθ' ου η αίτηση) από τον κ. Χρ. Θεμιστοκλέους.

20 'Ότι το θέμα της εκπροσώπισης του Πανίκου Ευθυμίου
 ηγέρθη ενώπιον του δικαστηρίου και ότι ο κ. Θεμιστοκλέ-
 ους τον εκπροσώπησε δηλώνοντας ότι ήταν εξουσιοδοτη-
 μένος για τον σκοπό αυτό καταμαρτυρείται και από την
 ένορκη δήλωση του κ. Άρη Ζαχαριάδη, ενός από τους πα-
 25 ρέδρους του δικαστηρίου.

Επεσήμανα κατά την διάρκεια της διαδικασίας το κενό
 το οποίο δημιουργείται στην αίτηση του Πανίκου Ευθυ-
 μίου με την αποκάλυψη στο πιστοποιημένο κείμενο της
 απόφασης και στο ίδιο το πρακτικό της 10/12/86 ότι η
 30 απόφαση δεν λήφθηκε στην απουσία του. Σύμφωνα με τις
 εισηγήσεις του δικηγόρου του αιτητή οι αμφισβητήσεις
 που έχουν διατυπωθεί ως προς την εξουσιοδότηση του κ.
 Θεμιστοκλέους να εκπροσωπήσει τον αιτητή στις 10/12/86
 δεν εμποδίζουν το δικαστήριο να εξετάσει την ουσία του
 35 θέματος όπως έχει διαμορφωθεί κατά την διάρκεια της
 δίκης δηλαδή κατά πόσο ο κ. Θεμιστοκλέους ήταν πράγ-
 ματι εξουσιοδοτημένος να εκπροσωπήσει τον Πανίκο Ευ-
 θυμίου.

Η τήρηση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης συνιστά προϋπόθεση για την έγκυρη άσκηση της δικαστικής εξουσίας όπως έχει επανειλημμένα διακηρυχθεί. Οι αρχές βάσει των οποίων ασκείται η δικαιοδοσία για την έκδοση εντάλματος σερτιοράρι αναλύονται και στην απόφαση *Christofi and Others v. Iacovidou* (1986) 1 C.L.R. 236 στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Κληρίδης. Όταν συντρέχουν οι αναγκαίες προϋποθέσεις η έκδοση εντάλματος σερτιοράρι δεν αποτελεί θέμα διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου αλλά εκδίδεται "ex debito justitiae". Όπως υποδεικνύεται στην απόφαση του δικαστηρίου με την οποία παραχωρήθηκε άδεια για την υποβολή της αίτησης που εκκρεμεί ενώπιόν μας αποφάσεις του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων υπόκεινται στην ελεγκτική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου που παρέχεται από το άρθρο 155.4 του Συντάγματος. Στην ίδια απόφαση μνημονεύεται η αρχή ότι η ευκαιρία και το δικαίωμα εμφάνισης σε δικαστικές αποφάσεις αποτελεί όχι μόνο συστατικό στοιχείο για την έγκυρη απονομή της δικαιοσύνης αλλά και θεμελιώδες δικαίωμα που κατοχυρώνεται από το άρθρο 30.3 του Συντάγματος.

Σε καμιά από τις αποφάσεις στις οποίες έγινε αναφορά από τον δικηγόρο του αιτητή δεν υποστηρίζεται ότι η δικαιοδοσία για την έκδοση διατάγματος σερτιοράρι μπορεί να ασκηθεί για οποιουδήποτε λόγους άλλους από εκείνους για τους οποίους είχε δοθεί η άδεια.

Υιοθέτηση τέτοιας αρχής θα εξουδετέρωνε την ανάγκη για την παροχή άδειας ως αναγκαίας προϋπόθεσης για την υποβολή αίτησης για την έκδοση προνομιακού εντάλματος. Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου περιορίζεται στην εξέταση των λόγων για τους οποίους επιδιώκεται η ακύρωση της απόφασης κατώτερου δικαστηρίου όπως βεβαιώνεται από την άδεια η οποία παραχωρείται και κατ' ακολουθία διατυπώνεται στην αίτηση για την έκδοση εντάλματος σερτιοράρι. Η διαπίστωση του δικαστηρίου είναι ότι οι λόγοι οι οποίοι έχουν προβληθεί, δηλαδή παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης εμφανής στην δικογραφία, για ακύρωση της απόφασης δεν ευστα-

θούν καταρρίπτει τη βάση της αίτησης. Το πιστοποιημένο διάταγμα της απόφασης αποκαλύπτει ότι είχε εκπροσωπηθεί ο Πανίκος Ευθυμίου κατά την διαδικασία, γεγονός το οποίο επίσης καταφαίνεται από το διορθωμένο κείμενο του πρακτικού της 10/12/86. Και στην περίπτωση που θα προχωρούσα στην εξέταση των λόγων που προέκυψαν κατά την ακρόαση για την έκδοση διατάγματος σερτιοράρι που συνίστανται στον σχημασμό ότι ο κ. Θεμιστοκλέους δεν ήταν εξουσιοδοτημένος να εκπροσωπήσει τον αιτητή το αποτέλεσμα δεν θα ήταν διαφορετικό· για τον λόγο ότι ο αιτητής δεν ήταν ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην διαδικασία που οδήγησε στην απόφαση της 10/12/86.

Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει αβίαστα και από τις θέσεις και δηλώσεις του ίδιου του Πανίκου Ευθυμίου. Σύντομη αναφορά στα ουσιώδη γεγονότα που προσδιορίζουν τις σχέσεις του με το κατάστημα στην οδό Λήδρας αρ. 200 και την διαδικασία που σχετίζεται με την έκδοση διατάγματος έξωσης και τις μεταγενέστερες διαδικασίες δεν αφήνουν αμφιβολίες ότι το μόνο πρόσωπο που είχε συμφέρον στα θέματα που αποτέλεσαν το αντικείμενο της απόφασης της 10/12/86 ήταν η καθ' ης η αίτηση Ανδρούλα Ηλία και κανένας άλλος.

Ο αιτητής έγινε κάτοχος (ενοικιαστής) του καταστήματος το 1972. Μετά την εκτέλεση της συμφωνίας η οποία επισυνάπτεται στην ένσταση ως Τεκμήριο ΑΗ3, τον Γενάρη του 1983, ο αιτητής έπαυσε να είναι κάτοχος του καταστήματος και απεμπόλησε προς όφελος της Ανδρούλας Ηλία κάθε δικαίωμα για την κατοχή και χρήση του. Η Ανδρούλα Ηλία κατέστη ο κάτοχος του καταστήματος και ιδιοκτήτρια της επιχειρήσεως η οποία διεξαγόταν σ' αυτό. Με το ίδιο έγγραφο ο Πανίκος Ευθυμίου όχι μόνον αποξένωσε τα δικαιώματά του αλλά ανάλαβε και την προάσπιση των δικαιωμάτων της κας Ηλία για την αποκλειστική κατοχή και χρήση του καταστήματος. Της συμφωνίας αυτής προηγήθηκαν δύο άλλες συμφωνίες συνεταιρισμού μεταξύ του κ. Ευθυμίου και της οικογενειακής του εταιρείας *Saxon Fair Co. Ltd* αφενός, και του συζύγου της κας Ηλίας και αργότερα της ίδιας (Τεκμήρια ΑΗ1 και ΑΗ2).

Την αποκοπή κάθε δεσμού του με το κατάστημα στην οδό Λήδρας αρ. 200 διακήρυξε και στην απάντησή του στο αίτημα των ιδιοκτητριών, καθ' ων η αίτηση στην παρούσα διαδικασία, για την ανάκτηση κατοχής του καταστήματος για σκοπούς κατεδάφισης και ανοικοδόμησης. Οι πλό 5
κάτω παράγραφοι που περιέχονται στην "Απάντησή" του χαρακτηρίζουν και προσδιορίζουν την θέση του:-

"4.Ο καθ' ου η αίτησις παραδέχεται την παρ. Δ (β)της αιτήσεως και λέγει ότι εφόσον δεν είναι σήμερα ο ενοικιαστής του χώρου η παραδεχθείσα τετράμηνος προειδοποίησις είναι άνευ αποτελέσματος ως δοθείσα εις 10
εσφαλμένον πρόσωπο.

5.Ο καθ' ου η αίτησις αρνείται την παρ. Δ (γ) και ισχυρίζεται και λέγει ότι εάν αι αιτήτριαι επιθυμούν και δικαιούνται ανάκτησιν κατοχής του ρηθέντος καταστήματος, τότε θα πρέπει να απευθύνουν και καταχωρήσουν αίτησιν κατά του σημερινού ενοικιαστού του χώρου τον οποίον γνωρίζουν καλώς ποιός είναι. 15

6. Ο καθ' ου η αίτησις αρνείται την παρ. Δ (δ) και ισχυρίζεται ότι ουδένα όρο του εγγράφου ενοικιάσεως καθ' οιονδήποτε ουσιώδη χρόνο παρέβει και ιδιαιτέρως αρνείται ότι υπενοικίασε το κατάστημα προς την Ανδρούλα Ηλία. Ισχυρίζεται δε ότι μετά της Ανδρούλας Ηλία κατήρτισε κατά ή περί τον Ιανουάριον του 1982 συνεταιρισμόν και η εν λόγω Ανδρούλα Ηλία τη γνώση και αποδοχή των αιτητριών κατέστη συνενοικιάστρια του καταστήματος, σήμερα δε είναι θέσμια ενοικιάστρια." 20
25

Κατά την ακρόαση της αίτησης τον Πανίκο Ευθυμίου και την Ανδρούλα Ηλία εκπροσώπησε ο δικηγόρος Θεμιστοκλέους. Με απόφαση του δικαστηρίου της 20/9/85 με την οποία εκδόθηκε διάταγμα έξωσης αναγνωρίστηκε ότι κάτοχος του καταστήματος ήταν η κα. Ηλία υπέρ της οποίας διαφυλάχθηκε το δικαίωμα για την παραχώρηση νέας ενοικιάσεως στα υποστατικά τα οποία θα οικοδομούνταν. Μετά την έκδοση της απόφασης ο Πανίκος Ευθυμίου απώλεσε και τυπικά κάθε συμφέρον για την διάθεση του 30
35

καταστήματος και την εκτέλεση της απόφασης του δικαστηρίου. Το δικαίωμα για νέα ενοικίαση ανήκε αποκλειστικά στην Α. Ηλία που σύμφωνα και με τις θέσεις του Πανίκου Ευθυμίου ήταν και η μόνη δικαιούχος. Το διάταγμα εκδόθηκε με την έγκριση του αιτητή και πιστοποιημένο αντίγραφο του επιδόθηκε αργότερα. Η μεταγενέστερη διαδικασία η οποία οδήγησε στην απόφαση της 10/12/86 αφορούσε αποκλειστικά την εκτέλεση του διατάγματος σε σχέση με το δικαίωμα της κας Ηλία για νέα ενοικίαση, θέματα που δεν αφορούσαν τον Πανίκο Ευθυμίου. Τελικά η κα. Ηλία συμφώνησε να εγκαταλείψει το δικαίωμά της για την ενοικίαση νέου καταστήματος με την πληρωμή σε αυτή ποσού £9,000.-, όπως σημειώνεται στην απόφαση της 10/12/86.

15 Ο αιτητής δεν είχε κανένα λόγο στο θέμα. Ζήτημα εκπροσώπησης του αιτητή ηγέρθη αποκλειστικά λόγω του ότι η αίτηση για τροποποίηση του διατάγματος της 20/9/85 ηγέρθη κάτω από τον τίτλο των αρχικών αιτήσεων για ανάκτηση κατοχής στις οποίες ο αιτητής ήταν διάδικος. Η διαπίστωση ότι ο αιτητής δεν ήταν ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης που επιδιώκει την ακύρωσή της καθιστά θεωρητικό εγχείρημα την εξέταση των συγκρουόμενων ισχυρισμών και μαρτυρίας (μαρτυρία του αιτητή και των δικηγόρων Α. Λαδά, Στ. Ερωτοκρίτου (Κας.) και Χρ. Θεμιστοκλέους) αναφορικά με την εξουσιοδότηση του κ. Θεμιστοκλέους να εκπροσωπήσει τον Πανίκο Ευθυμίου στις 10/12/86 και για τον λόγο αυτό δεν θα ασχοληθώ με αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

30 Εκείνο που θέλω να επισημάνω πριν τελειώσω την απόφασή μου είναι ότι στην ένορκο ομολογία του Πανίκου Ευθυμίου η οποία υποβλήθηκε προς υποστήριξη της αίτησής του δεν γίνεται πλήρης αποκάλυψη των γεγονότων όπως αναμένεται από τον αιτητή σε αιτήσεις για την έκδοση εντάλματος σερτιοράρι (Βλ. Halsbury's Laws of England, 4th Ed., para. 1545).

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.